

Деница Минчева

Малък залез в душата ми
пръска искри...

Малък залез в душата ми пръска искри.
Тъжен залез на вчерашна вяра.
аз не искам да слушам познати лъжи,
но не искам и теб да те няма.

Във душата ми болка се бори с любов
и отварят се минали рани.
Избледняват чертите ти в изгрева нов,
но отдавна те в мен са вчертани.

Има пътища водещи много далеч.
Има лодки от бриз разлюляни.
Има пламък изгарящ ме в огнена пещ,
но те няма до мен да застанеш.

КРАЙ

© Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11865>]